

Kto v skutočnosti začal ukrajinskú vojnu? - ptá se a odpovedá Ted Snider

- CZ24 News | 21. února 2023

UKRAJINA/USA/EU/RUSKO: Hoci sa bojujú v zmätku jediného katastrofického konfliktu, na Ukrajinu sa vedú štyri úzko súvisiace, no odlišné vojny.

- Prvým je vojna na Ukrajine.
- Druhým je vojna medzi Ruskom a Ukrajinou.
- Treťou je zástupná vojna medzi NATO a Ruskom.
- A štvrtá je priama vojna medzi USA a Ruskom.

Dekonštrukcia tohto jediného konfliktu na jeho štyri skutočné vojny môže byť potrebná na pochopenie problémov, ktoré je potrebné vyriešiť, ak má byť dohoda možná.

Latentné domáce problémy, ktoré roztrhla táto vojna, nie sú nové. Sú roztrhanou látkou ukrajinského národa. Vracajú sa dávno pred vojnou a vojna nebude bezpečne vyriešená skôr, ako sa definitívne vyriešia aj oni.

Ukrajina bola vždy rozdeleným národom: severozápadná a stredná Ukrajina, ktoré boli kedysi súčasťou Poľsko-litovského spoločenstva a potom Rakúsko-Uhorska, boli vždy orientované na západ k Európe; juhovýchod, dlhá časť Ruskej ríše, vždy smerovala na východ k Rusku.

Historicky západná Ukrajina hlasovala za prezidentských kandidátov s politikou orientovanou na Európu a východná Ukrajina hlasovala za prezidentov s politikou orientovanou na Rusko. Ide o národné ťahanice, ktoré vždy riskovali roztrhnutie krajiny na dve časti.

Preťahovanie lanom sa prejavilo počas volieb v roku 2004 medzi **Viktorom Janukovyčom** a jeho východnou základňou orientovanou na Rusko a **Vikto Juščenkom** a jeho západnou základňou orientovanou na Ameriku a Európu. Keď bol Juščenko prinútený vymenovať Janukovyča za svojho premiéra, národ a jeho vláda boli nebezpečne ťahané opačným smerom.

Prvýkrát bol vo vláde zastúpený nacionalistický pohľad, ktorý považoval iba západnú, európsku Ukrajinu za skutočne ukrajinskú, prostredníctvom Juščenka. Polarizovalo to národ.

Čoskoro najnepopulárnejšia vláda v dejinách Ukrajiny a o šesť rokov neskôr by Juščenko získal len 5,5 % národných hlasov.

Následné Janukovyčove voľby boli pre nacionalistov trpkou porážkou. Nicolai Petro, profesor politológie na Rhode Islandskej univerzite a autor knihy *Tragédia Ukrajiny*, hovorí, že „to bolo vnímané ako zrada, ktorá dokázala, že len na voľby sa už nemožno spoliehať, že zaručia ukrajinskú nezávislosť“. To pripravilo pôdu pre prevrat o štyri roky neskôr.

Puč v roku 2014 sponzorovaný USA zbavil moci Janukovyča, ktorý bol pre Rusko prijateľný, a nahradil ho západne orientovaným prezidentom, ktorého si vybral strýko Sam.

Západní a nacionalistickí účastníci prevratu to považovali za prostriedok na stiahnutie Ukrajiny z Ruska a navrátenie jej európsko-ukrajinskej identity. Petro cituje Igora Gužvu, ktorý hovorí, že „po prvý raz v modernej ukrajinskej histórii došlo k zmene režimu prostredníctvom útoku jednej časti krajiny na práva druhej“. Etnické ruské regióny na Ukrajine boli porazené prevratom.

Nová vláda garantovala amnestiu pre všetky násilné činy, ktoré bránili prevrat. (Bolo ich veľa.) Petro vysvetľuje, že nová vláda sa musela oprieť o radikálne, nacionalistické živly a ich milície. Etnickí Rusi na Donbase by následne trpeli útokmi na svoj jazyk, kultúru, práva, majetok a životy.

Prvá zvolená vláda po prevrate, vláda Piotra Porošenka, sa podľa Petrových slov stala „hlavným sponzorom... ukrajinského nacionalizmu“. **Richard Sakwa**, profesor ruskej a európskej politiky v Kente, hovorí:

Porošenko zdedil vládu, ktorú z veľkej časti tvorili militanti. Jeho vláda predstavovala „monistickú víziu ukrajinskej štátnosti, ktorá popierala pluralitnú alternatívu, ktorú požadoval Donbas

Donbas sa vzbúril proti prevratovej vláde a do mája 2014 schválil referendá o vyhlásení určitej formy autonómie. Vojna na Ukrajine začala.

Bol to prevrat podporovaný USA, ktorý využil roztrhnutie Ukrajiny a bol katalyzátorom prvej vojny.

Ak USA nesú veľký podiel viny na vojne v rámci Ukrajiny, Rusko nesie vinu za vojnu medzi Ruskom a Ukrajinou.

To znamená nepriať západnú mantru „nevyprovokovanej“ vojny. Rusko má legitímne obavy o bezpečnosť a mohlo mať skutočne pocit, že podľa slov jeho veľvyslanca v USA „došli do bodu, keď nemáme priestor na ústup“.

To však neospravedlňuje útok na Ukrajinu. Vojna bola voľbou Ruska bez povolenia Organizácie Spojených národov alebo okamžitej potreby sebaobrany. Je to nezákonná vojna. A Rusko nesie zodpovednosť za jej spustenie.

Vo svojom [stanovisku](#) zo 7. februára v *The New York Times* sa Christopher Caldwell pýta: „Rusko začalo vojnu medzi Ruskom a Ukrajinou. Kto začal vojnu medzi Ruskom a Spojenými štátmi?

USA a ich spojenci v NATO poskytujú Ukrajine peniaze, zbrane, výcvik, spravodajské informácie a ciele na boj proti Rusku.

Poskytujú plány a vojnové hry

Poskytujú neustále sa zväčšujúci zoznam pokročilých zbraní, ktoré prekračujú predtým stanovené červené čiary. Ruský **minister zahraničných vecí Sergej Lavrov** povedal, že „NATO je v podstate zapojené do vojny s Ruskom prostredníctvom splnomocnenca a vyzbrojuje tohto splnomocnenca“.

Vojna znamená vojnu.“ [K podobnému záveru dospel aj](#) predseda ruskej dумы : „USA sa zúčastňujú vojenských operácií na Ukrajine. Dnes Washington v podstate koordinuje a pripravuje vojenské operácie, čím sa priamo zúčastňuje na vojenských akciách.

Caldwell vo svojom diele *Times* poukazuje na to, že „V dobe inteligentných zariadení, robotiky a diaľkového ovládania bola účasť Spojených štátov vo vojne vždy väčšia, ako sa zdalo. Vysvetľuje, že „väčšina deštruktívnej sily nových zbraní pochádza z ich naviazania na americkú informačnú sieť... Spojené štáty sa teda zúčastňujú na týchto vojenských operáciách v momente, keď k nim dôjde. Bojuje sa.“

USA a NATO teda nesú svoj diel zodpovednosti za zástupnú vojnu proti Rusku

vojensky. **Zodpovednosť však nesú aj diplomaticky. Dvakrát, v marci a apríli 2022, boli Ukrajina a Rusko pripravené rokovať o ukončení vojny, ktoré uspokojilo ich záujmy. [Dvakrát však USA a Spojené kráľovstvo zasiahli a ukončili tieto rokovania.](#)**

Do tej chvíle bola vojna medzi Ruskom a Ukrajinou zodpovednosťou Ruska; od tohto momentu zdieľali zodpovednosť USA a Spojené kráľovstvo.

Vojna sa teraz viedla nie na obranu záujmov Ukrajiny, ale [na presadzovanie záujmov USA a NATO](#) vo „vojne, ktorá je v mnohých ohľadoch väčšia ako Rusko [a] väčšia ako Ukrajina,“ konfesionalne slová hovorca ministerstva zahraničia **Neda Pricea**.

Sú to Spojené štáty, ktoré nesú veľkú časť zodpovednosti za svoju zástupnú vojnu proti Rusku.

„CIA tvrdila, že...to by muselo byť utajené...Všetci pochopili, o čo ide...Ak by bol útok vysledovateľný do Spojených štátov, je to vojnový akt.“

Podľa [správ](#) Seymoura **Hersha** išlo o internú diskusiu vo vláde Spojených štátov pred rozhodnutím o útoku na plynovod Nord Stream, ktorý spoločne prevádzkujú Rusko a Nemecko, 26. septembra 2022.

Ak má Hersh pravdu, za doteraz neznámu priamu vojnu proti Rusku sú zodpovedné USA.

„Je to vojnový akt,“ ako potvrdili členovia Bidenovej pracovnej skupiny, ktorú viedol **poradca pre národnú bezpečnosť Jake Sullivan** a zahŕňala zástupcov zboru náčelníkov štábov, CIA, ministerstva zahraničia a ministerstva financií.

Ich prvé stretnutie sa konalo v decembri 2021. Hersh poukazuje na to, že časová os ukazuje, že prezident Biden začal plánovať vojnový akt proti Rusku „dva mesiace predtým, ako prvé ruské tanky vrazili na Ukrajinu“.

Spojené štáty sú zodpovedné za priamu vojnu proti Rusku.

Vo vojne na Ukrajine sa vedú štyri vojny naraz. Rusko nesie zodpovednosť za tú, ktorá priťahuje všetku pozornosť médií: ruskú vojnu proti Ukrajine. Ale Washington nesie značnú zodpovednosť za tri vojny, ktorým sa nevenuje dostatočná pozornosť: vojna na Ukrajine, zástupná vojna USA a NATO proti Rusku a priama vojna USA proti Rusku.

Ak má mať komplexné a trvalé urovnanie vojny na Ukrajine šancu na úspech, možno bude potrebné analyzovať vojnu do jej štyroch súvisiacich, ale odlišných konfliktov a pochopiť príčiny a problémy, ktoré stoja za každým z nich.

AUTOR: Ted Snider

[ZDROJ](#)

Překlad: SKS